

Sygn. akt : VU 659/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku B. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania B. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 28 marca 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 659/13

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 3 grudnia 2012r. B. O. domagała się wypłaty emerytury zawieszanej na mocy decyzji z dnia 26 września 2011r. od 1 października 2011r. w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. zapadłym w sprawie o sygn. akt K 2/12.

Decyzją z dnia 28 marca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawczyni uchylenia decyzji z dnia 26 września 2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do emerytury za okres od dnia 1 października 2011r. do dnia 30 listopada 2011 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż na skutek decyzji z dnia 26 września 2011r. wnioskodawczyni wstrzymano wypłatę emerytury od dnia 1 października 2011r. Po rozpoznaniu wniosku z dnia 3 grudnia 2012r., decyzja z 27 grudnia 2012r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury od dnia 22 listopada 2012r.

Zaś skarżona decyzja z 28 marca 2013r. odmówił uchylenia decyzji z 26 września 2011r. w części w jakiej zawieszała ona prawo do wypłaty świadczenia za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r. Dodał przy tym, że z uwagi na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r., zgodnie z którym art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 103a ustawy z

dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Organ rentowy zauważył, iż przedmiotowy wyrok wszedł w życie z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Ustaw, tj. z dniem 22 listopada 2012r. – wobec czego utrata mocy prawnej obowiązującego aktu normatywnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia orzeczenia Trybunału.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła B. O. domagając się przyznania wyrównania należnej emerytury za okres od 01 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił:

Decyzją z dnia 22 września 2008r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od 10 października 2008r. Na dzień przyznania emerytury wnioskodawczyni była zatrudniona w (...)Szpitalu (...)w L.. Organ rentowy wstrzymał jednocześnie wypłatę świadczenia wskazując, że wypłata emerytury podlega zawieszeniu, gdyż wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie u pracodawcy, na rzecz którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 26 września 2011r. organ rentowy, na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r., nr 257, poz. 1726) z urzędu wstrzymał wypłatę emerytury od 1 października 2011 r. Wskazał, iż prawo do świadczenia podlega zawieszeniu, bowiem wnioskodawczyni pozostaje w zatrudnieniu.

W dniu 3 grudnia 2012r. ubezpieczona złożyła wniosek o wypłatę emerytury, której wypłata została zawieszona od 1 października 2011r. decyzją z 26 września 2011r., w następstwie którego organ rentowy wydał decyzję z dnia 28 marca 2013r., opisaną w części wstępnej niniejszego uzasadnienia.

/bezsporne/

Sąd zważył:

Odwołanie wnioskodawczyni jest nieuzasadnione.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. Trybunał Konstytucyjny w sprawie sygn. akt K 2/12 orzekł, iż art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Sentencja wyroku została ogłoszona w dniu 22 listopada 2012 r. (Dz. U. poz. 1285).

Podstawowy problem w rozpatrywanej przez Trybunał Konstytucyjny sprawie dotyczył oceny czy ustawodawca, rozciągając obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą jako jeden z warunków nabycia prawa do emerytury na osoby, które skutecznie nabyły prawo do przedmiotowego świadczenia **w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r.**, nie naruszył zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa. W tym okresie nabycie prawa do emerytury następowało niezależnie od pozostawaniu przez ubezpieczonego w zatrudnieniu. Trybunał podkreślił, że zasada ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa przejawia się w takim stanowieniu i stosowaniu prawa przez państwo, by obywatela mógł realizować swoje prawa w zaufaniu, że nie naraża się na skutki, których nie był w stanie przewidzieć. Trybunał Konstytucyjny uznał, że rozwiązanie przyjęte przez ustawodawcę w art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010 r. spowodowało, że osoby, które skutecznie nabyły i zrealizowały

prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. zostały objęte nową, mniej korzystną dla nich treścią ryzyka emerytalnego, co naruszyło konstytucyjną zasadę zaufania obywateli do państwa.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, iż przedmiotowe rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego nie znajduje zastosowania do skarżącej, skoro prawo do emerytury zostało jej przyznane decyzją z dnia 22 września 2008r. od 10 października 2008r., tj. w stanie prawnym, w którym obowiązywał przepis art. 103 ust. 2 a ustawy emerytalnej, będący w swej treści odpowiednikiem aktualnie obowiązującego art. 103 a ustawy emerytalnej. Przepis ten stanowił, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał ją bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Z powyższego wynika, że w reżimie prawnym, w którym ubezpieczona nabyła prawo do świadczenia emerytalnego nie było możliwości pobierania tego świadczenia bez rozwiązania stosunku pracy z ostatnim pracodawcą, na rzecz którego ubezpieczony wykonywał zatrudnienie po wydaniu decyzji ustalającej prawo do emerytury.

Mając powyższe na uwadze, sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.